

BİZİM SOKAK

ESİN ÖZBEK

Fil, semtimizde yaşayan yaşlı bir adama uzak bir akrabasından miras kalmış. Miras dendğinde insanın aklına ev, tarla ya da para gibi şeyler gelir, ama bir fil gelmez. Bu nedenle adam çok şaşırılmış.

Yaşlı adama verilen mektupta şöyle yazıyordu: Merhaba Sevgili Kuzenim Halit, Sana miras bıraktığım filin adı Dumdum. O benim çok değerli bir dostum. Ona iyi bak, o da sana iyi bakacaktır. Sevgilerimle, Kuzenin Mithat.

Birkaç gün sonra adamın komşuları merakla kapısını çalmış. Yaşlı adamı soru yağmuruna tutmuşlar. Biraz da kızdırmışlar.

Komşu, sana bir fil miras kalmış diye duyduk.

Şu fili biz de görelim... Çok merak ediyoruz.

Bu yaşlı halinle bir file nasıl bakacaksın komşu?

Bu fili sana miras bırakan kim? Hiç fil miras bırakılır mı?

Bu hayvan ne yer ne içer? Tavuk, kedi, köpek, at değil ki. Adı üstünde fil. Kim bilir ne kadar çok yer içer. Hiç evde fil bakılır mı?

Bütün bu soruların cevabını ben de bilmiyorum. Zaman içinde öğreneceğim. Öğrendiğimde size de söylerim. Şimdi çok işim var. Haydi size iyi günler.

Ah! Teşekkürler Dumdum.

Yaşlı adam bahçesinde yetiştirdiği meyveleri pazarda satarak geçimini sağlıyordu. Eskisinden daha sağlıklı ve mutlu görünüyordu.

Semtte yaşayanların Dumdum'la ilgili soruları bir süre sonra azaldı. Ama çocuklar için Dumdum hâlâ merak konusuydu.

Kirazdan iki kilo alayım.

Kayısı da pek lezzetli. Üç kilo kayısı alabilir miyim?

Tabii! Hemen tartıyorum.

Şimdi göreceklelerinizi kimseye anlatmayacağınıza söz verdiniz unutmayın.

Tamam, ama neden kısık sesle konuşuyoruz?

Şimdi anlayacaksınız... DUMDUM!

